

UE. Pentru a stimula cooperarea industrială, Uniunea Europeană a creionat următoarele obiective:

a. Răspândi cele mai bune practici de cooperare industrială sugerate de programul Esprit altor câmpuri de cooperare industrială.

b. Crea foruri de cooperare și dialog între cei responsabili, în special la ceea ce se referă la piețele în expansiune.

c. Plecând de la succesele obținute deja în programe cum sunt cel de componente și piese ale electronicii de consum și extinderea acestor programe la alte zone geografice.

d. Lucra pentru ca industria să folosească în cel mai bun mod instrumentele de cooperare existente ca ECIP, Jopp, Interprise și noile forme de asociere cu țările asiatice și ale Europei Centrale și Orientale.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

1. **Badescu Ilie (coord.)** - *Geopolitica integrării europene*, Editura Universității din București, București, 2003.

2. **Bidilean Vidu** - *Uniunea Europeană: instituții, politici, activitate*, Editura Agroprint, Timișoara, 2000.

3. **Calin Razvan, Teodor Cristian** - *Politica de mediu*, Editura Tritonic, București, 2007.

4. <http://www.eco-ambalaj.ro>

5. <http://www.dae.gov.ro/admin/files/MEDIU.pdf>

TINERETUL STUDIOS ȘI INTERNAȚIONALIZAREA EDUCAȚIEI

Savițchi Corina, lector universitar,
UPS "Ion Creangă"

Una dintre cele mai actuale tendințe din lumea modernă este realizarea activă a proceselor de integrare, ce au loc în diverse sfere ale vieții sociale, incluzând domenii importante pentru viitorul omenirii printre care este și educația. Internaționalizarea învățământului superior – mobilitatea academică a studenților – este una dintre componentele sale principale, care joacă un rol deosebit în acest proces și reprezintă un exemplu de convergență socio-culturală și de interacțiune fructuoasă între diferite regiuni, țări și societăți. În prezent, în majoritatea instituțiilor de învățământ superior din țările dezvoltate, mobilitatea internațională a tineretului studios este parte integrantă a procesul educațional. Studenții cu experiență educațională în străinătate percep schimbările din viața societății mult mai rapid, și totodată, dobândesc noi calități și atitudini față de

cei care-i înconjoară. Datorită mobilității academice, tinerii obțin nu doar abilități profesionale ceea ce le permite să sporească șansele pe piața forței de muncă, ci și un dialog intercultural activ, învață să interacționeze cu semeni din alte țări, să formeze și dezvolte noi valori umane, și în același timp, să devină mai organizați și toleranți. Tineretul studios de astăzi va determina, în mare parte, dezvoltarea țării lor, promovând o cooperare internațională mai profundă în viitor.

Mobilitatea academică internațională a devenit un subiect de cercetare a oamenilor de știință, în special din Occident. De exemplu, P.G. Altbach, Hans de Wit, H. Ridder-Simoens în lucrările lor explorează această problemă, analizând tipologia și periodizarea mobilității academice; J. Douglas, R. Edelstein, K. Koch, studiază politicile naționale în domeniul mobilității academice internaționale; K. Farrugia, D. Chambers, examinează dinamica pieței globale a studenților internaționali; M. van der Wende, L. Verbik, B. Wachter, M. Knobel, V. Lasanovski, S. Marginson, J. .. Knight, B. Reeves, J. Sadlak, W. Teichler cercetează tendințele și perspectivele de dezvoltare a mobilității academice internaționale în diferite regiuni ale lumii; Ma Wanhua P.G. Altbach discută dileme cu privire la „exodul de creiere“ sau „schimb de inteligență“; B. Wachter, St. Vincent-Lankrin, Myuhe F., F. Maynvorm determină motivația subiecților care organizează procesul de mobilitate academică internațională și studiază metodele de recrutare a studenților străini. Cercetătorii din domeniul pedagogiei și psihologiei, P. Arc, A. Butcher, T. McGrath, Torstensson L., la rândul lor, sunt interesați de procesul de adaptare a studenților străini în țările gazdă, de particularitățile procesului instructiv-educativ și de influența mediului social-psihologic asupra eficienței educaționale. Experiența individuală a studenților internaționali, competențele dobândite de aceștia în perioada de formare, transformarea identității, specificul stilului de viață transnațional sunt relate de E. Murphy Levin, L. McDowell [1].

Mobilitatea academică internațională a existat de mai multe secole, însă către a doua jumătate a secolului XX devine un fenomen de masă. La început, era limitată la mobilitatea studenților de la cursurile superioare, pentru studii și stagiere în instituții de învățământ din străinătate. Principalele universități gazdă, în acea perioadă, erau universități de elită din Europa și din Statele Unite. Din anul 1960, universități cu diferit statut din mai multe țări au început să accepte și să instruiască studenți străini. Astfel, exportul de învățământ superior a devenit o parte integrantă a activității instituțiilor de învățământ superior. Analizând dinamica acestui proces observăm că în a doua jumătate a secolului XX numărul de tineri, care își fac studiile în străinătate a crescut într-un ritm impresionant, de la 100 la 300 mii de persoane, iar în primul deceniu al sec XXI, numărul acestora a atins cifra de 3,7 milioane de persoane [2]. Conform previziunilor actuale, până în 2020, numărul tinerilor implicați în mobilitate academică

internațională va ajunge la 5,8 milioane, iar către 2025 - la 8 milioane de persoane [3].

La etapa actuală, cea mai mare parte a serviciilor educaționale furnizate străinilor sunt oferite de țările cu un nivel înalt de dezvoltare economică. Aproximativ 150 țări ale lumii oferă posibilitate tineretului studios să desfășoare activitate de formare și dezvoltare profesională, însă, peste jumătate dintre ei aleg să-și fac studiile în țările vorbitoare de limbă engleză: SUA, Marea Britanie, Australia și Canada [4].

Pentru Republica Moldova, mobilitatea academică internațională este un fenomen relativ nou și mai puțin răspândit. Datele statistice ale Ministerului Educației, Culturii și Cercetării arată că din numărul total de 4370 de studenți străini înmatriculați în anul academic 2016-2017 la instituțiile de învățământ superior din RM, 2117 sunt din Israel, 1432 – din România, 185 – din Turcia, 138 – din Ucraina, 104 – din India, iar ceilalți provin din Federația Rusă - 63, Azerbaidjan - 30, SUA - 28, Suedia - 25, Finlanda - 23 ș.a. [5].

Cei mai mulți cetățeni de peste hotare au fost înmatriculați la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" -2387 persoane. Pe locul II în topul preferințelor studenților străini este Universitatea Liberă Internațională din Moldova – 1000 persoane. Locul III ocupă Universitatea Pedagogică de stat "Ion Creangă", aici fiind înmatriculați 250 de studenți de peste hotare. La USM au mers să-și facă studiile în anul academic curent 158 cetățeni străini, la Universitatea de Studii Politice și Economice Europene "Constantin Stere" – 175, iar la Universitatea Agrară de Stat din Moldova – 75 de persoane.

Pornind de la faptul că mobilitatea academică reprezintă nu doar intrări, ci și ieșiri de tineret studios din țara de origine. Potrivit Ministerului Educație, Culturii și Cercetării din RM „circa 6000 de burse de studii peste hotare au fost oferite în anul de studii 2015-2016 în baza celor peste 50 de tratate internaționale încheiate între Guvernul Republicii Moldova și guvernele altor state.

Cele mai multe burse, 5500 la număr, sunt oferite în baza tratatului în domeniul educației încheiat cu România. Doritorii de a studia peste hotarele țării au posibilitatea de a alege și alte țări: Federația Rusă, Bulgaria, Turcia, Slovacia, Cehia, Letonia, China, Qatar.

O altă oportunitate de studii peste hotare o reprezintă programele educaționale ale Guvernelor unor state, precum Guvernul Republicii Franța (Alianța Franceză); Guvernul Statelor Unite ale Americii (Programele Flex, Fulbright, Muski etc.), Guvernul Germaniei (DAAD).

Începând cu 1 ianuarie 2014, tinerii din RM la fel pot opta pentru programe de mobilitate oferite în cadrul noului program al UE pentru educație, instruire, sport și tineret - „Erasmus+”, deschis pentru țările din Parteneriatul Estic. Studenții din aceste țări vor avea posibilitatea de a primi subvenții pentru a participa la

programele comunitare de masterat. Totodată, programul UE oferă posibilitatea unor studii doctorale, astfel de burse urmând a fi finanțate din programul „Marie Skłodowska-Curie”, parte a noului program ”Orizont 2020” pentru cercetare și inovare [6].

În același timp, tinerii moldoveni pot alege programele de mobilitate academică oferite de către organizații internaționale și regionale, precum Consiliul Europei, UNESCO, Inițiativa Central Europeană, Programul CEEPUS și altele.

Astfel, mobilitatea academică internațională este un proces natural, având propria sa istorie și relevanță în lumea modernă globalizată. RM nu poate rămâne în afara zonei de integrare internațională în domeniul științei și educației și ocupă deja un loc aparte în acest proces, înregistrând anumite realizări în dezvoltarea procesului de mobilitate academică internațională. Este evident faptul, că actualul sistem educațional și științific din RM are propriile sale particularități specifice, cu toate acestea, trebuie să depășească dificultățile ce intervin în realizarea intențiilor de integrare în spațiul științific și educațional mondial. Pentru țările dezvoltate, mobilitatea academică internațională reprezintă o sursă de venit financiar, obținere a capitalului uman de înaltă calitate, îmbunătățire a imaginii țării, iar dezvoltarea acestui tip de mobilitate este una dintre prioritățile de implementare a politicilor publice naționale.

O mobilitate academică internațională eficientă pentru RM în contextul procesului de la Bologna este posibilă în condițiile îmbunătățirii sistematice a cadrului de reglementare, mecanismelor de organizare și finanțare, și în același timp, depinde de dorința entităților partenere ale mobilității în realizarea procesului de schimburi academice.

În concluzie, trebuie remarcat faptul că mobilitatea academică nu numai că creează un climat favorabil pentru talentele din domeniul cunoașterii în întreaga lume, dar stimulează și procesul de integrare a științei și educației. Vorbind despre internaționalizarea educației, nu trebuie să ne limităm doar la forme răspândite de mobilitate academică și crearea de programe educaționale internaționale. În acest context, vor fi impulsionate dezvoltarea de noi forme de mobilitate academică, a studenților și profesorilor, care vor participa la procesul educațional internațional, deoarece internaționalizarea va contribui la creșterea calității educației atunci, când se va întâlni cu caracteristici moderne și standarde ridicate de calitate, diversitate, de deschidere și accesibilitate a învățământului superior internațional.

Referințe:

1. <http://journals.umcs.pl/we>

2. В. И. Байденко, Мониторинговое исследование Болонского процесса: некоторые результаты и взгляд в будущее, «Высшее образование в России» 2009, № 7.

3. С. В. Вербицька, Міжнародна студентська академічна мобільність: етапи розвитку тасуб'єкти організації, «Вісник Житомирського державного університету», Випуск 45, Педагогічні науки, 2009.

4. И. А. Айдрус, В. М. Филиппов, Мировой рынок образовательных услуг, Москва, 2008.

5. www.statistica.md

6. mecc.gov.md/

SPECIFICUL NAȚIONAL AL FILOSOFIEI ROMÂNEȘTI: ADEPȚI ȘI OPONEȚI

Maftעי Vitalie, lector univ., UTM

Abstract: *This article is intended to be a reflection on aspects of how the issue of the national specificity of Romanian philosophy is approached in the works of some Romanian thinkers of the 20th century, as well as on the links that their ideas maintain (internally and externally), with the cultural climate of the given era. In the analysis are asked questions such as: a) is there a Romanian philosophy? b) if it exists, is it the carrier of a specific? c) if it exists in a specific way, it is subjected to validity criteria by reference to other philosophies? how can we define the moment from which we can speak of a Romanian philosophy?*

Cuvinte cheie: *filosofie, existență, filosofie românească; filosofie națională.*

Studiul filosofiei românești a înregistrat în ultima vreme un progres extraordinar. Drept dovadă ne servesc lucrările apărute relativ recent în problema istoriei filosofiei românești: A. Surdu *Elogiul filosofiei românești*, B.1994; A. Surdu *Vocații filosofice românești*, B. 1995; Ion Ianoși *O istorie a filosofiei românești* B. 1996; Emil Stan *Vocația paideică a filosofiei românești* Cluj-Napoca 1996; Vintilă Horia *Introducere în istoria filosofiei românești moderne* B. 1999; Costică Brădățean *O introducere la istoria filosofiei românești în secolul XX*, B. 2000; Al. Cazan, *Filosofia românească de la Zamolxis până la Titu Maiorescu*, B. 2001; Vasile Muscă, *Încercare asupra gândirii românești*, Cluj-Napoca 2002; Angela Botez, *Un secol de filosofie românească*, B. 2005; Viorel Cernica, *Filosofie românească interbelică*, I. 2006 etc. Cercetări în domeniul istoriei filosofiei românești au loc și în Republica